

Tadeusz J. Horbacz, Jerzy Kmieciński

Bobrowniki, gm. Fabianki, woj.
włocławskie

Informator Archeologiczny : badania 14, 187-188

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BIAŁOGARDA, gm. Wicko
woj. śląskie

patrz
wczesne średniowiecze

BOBROWNIKI, gm. Fabianki
woj. wrocławskie

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Tadeusz J. Horbacz.
Opiekę naukową sprawował doc. dr Jerzy
Kmieciński. Finansował Urząd Wojewódzki
we Wrocławku. Piąty sezon badań. Ruiny
zamku /XIV-XVIII w. /.

Prowadzono wstępne rozpoznanie dziedzica zamkowego. W tym celu założono 2 wykopy: jeden na środku dziedzica z lekkim przesunięciem w kierunku założenia bramnego /wykop nr 6, wymiary 5 x 5 m/, drugi - w narożniku północno-wschodnim /wykop nr 7, wymiary 3,30 x 3,30 m/.

W wykopie nr 6, na głębokości około 1,10-1,40 m od obecnej powierzchni, natrafiono na bruk zwarwie ułożony z kamieni różnej wielkości, korespondujący z analogiczną formą utwardzenia podłoża w budynku bramnym, stwierdzoną w latach 1977-1979. Zalegające poniżej warstwy, zawierały znaczną ilość ruchomego materiału zabytkowego /głównie fragmenty ceramiki/ co sugeruje, iż dziedziniec zamkowy został wybrukowany dopiero po pewnym czasie użytkowania obiektu /połowa-koniec XV w. /?/. Na głębokości około 2 m poniżej bruku stwierdzono obecność 4-5-centymetrowej warstewki z jednolitej, drobnoziarnistej masy ceglanej, o zbitej konsystencji. Głębokość zalegania, wykluczająca traktowanie jej jako śladu starszego poziomu użytkowania dziedzica, sugeruje możliwość interpretacji tej warstwy jako pozostałości poziomu budowlanego /?/ starszego obiektu, np. łączącego się z działalnością Władysława Opolczyka. Wymaga to jednak dalszej weryfikacji.

W wykopie nr 7, zlokalizowanym w północno-wschodnim narożniku domniemanego, drewnianego wschodniego skrzydła zamku, odkryto m.in. XVII-XVIII-wieczną posadzkę, ułożoną ze ściśle przylegających, nie łączonych żadnym spoiwem, płytek ceglanych o wymiarach 19 x 19 cm. Pod nią stwierdzono występowanie podsypki z piasku rzeczno-głazowego z domieszką gruzu ceglanego, której miąższości nie udało się stwierdzić /obrywy profili/. Obecność wspomnianej posadzki może być wynikiem innego, niż sądzono do tej pory, rozplanowania skrzydła wschodniego - przynajmniej w XVII-XVIII-wiecznej historii obiektu, czego na obecnym etapie nie można jeszcze rozstrzygnąć definitywnie.

Ruchomy materiał zabytkowy, pochodzący z całego okresu użytkowania zamku, przedstawia się podobnie jak w latach ubiegłych /fragmenty ceramiki, kości zwierzęcych, kafli, szkła, silnie skorodowanych przedmiotów metalowych /głównie haki i gwoździe oraz 5 grotołów bektów i 1 szeląg z XVII wieku /?/.

Zabytki i dokumentacja znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Badania będą kontynuowane.

BYTOM
woj. katowickie
Stanowisko 2

Muzeum Górnośląskie
w Bytomiu

Badania prowadziła mgr Izabella Wójcik.
Finansował WKZ w Katowicach. Drugi
sezon badań, Zabudowa staromiejska,
średniowieczne mury miejskie /od XIV
do XIX w./.

Badania miały na celu odkrycie relikwów średniowiecznej zabudowy oraz fortyfikacji miejskich. Wykop usytuowano na przedłużeniu ul. Zaulek /dawna Różana/, gdzie uprzednio odkrywano już odcinki ulicy z okresu średniowiecza. Przebadano sondażowo obszar o powierzchni 30 m².

Przeprowadzone prace potwierdziły istnienie murów miejskich z okresu średniowiecza, wykonanych z miejscowego piaskowca o żółtawym zabarwieniu. Odsłonięty relikw pozwolił uchwycić przebieg i zasięg muru w zachodniej stronie miasta. Prócz relikwów architektonicznych natrafiono na soczewkę warstwy kulturowej datowanej na XIV-XV wiek z zachowaną częściowo konstrukcją szybikó górniczego.

Z tegorocznych wykopów uzyskano bogaty materiał ceramiczny typowy dla późnego średniowiecza /XIV-XV w./, a także fragmenty kafli o różnej chronologii, ułamki naczyń nowożytnych, liczny materiał rogowy i kostny.

Badania będą kontynuowane.

BYTOM, ul. Zaulek
woj. katowickie

Konserwator Zabytków
Archeologicznych

Badania prowadził mgr Jacek Pierzak.
Finansował WKZ w Katowicach. Pierwszy
sezon badań, Relikty średniowiecznych
murów miejskich /koniec XIII wieku/.

Prace badawcze prowadzono w rejonie wyburzonej zabudowy centrum miasta Bytomia.

Jak wynikało z danych kartograficznych i ikonograficznych w tym miejscu miał przebiegać średniowieczny mur miejski. Odkryty przez architektów fragment muru z kamienia łamanego jeszcze